

Ikväll konstutställning i övre foajén

Akvareller målade av Elisabeth Wejsflog, inspirerade av aftenens kompositörer.

Elisabeth är sedan många år en återkommande gäst i Konserthuset. I salongsmörkret under repetitionerna sitter hon med akvarellblocket i knäet och målar samtidigt som hon lyssnar till musiken.

Grande piano

Kommande MSO-konserter

Onsdag 21/10 kl 18.00
Berlioz / Efter jobbet

MALMÖ SYMFONIORKESTER
Marc Soustrot, dirigent
Berlioz: Symphonie fantastique

Torsdag 22/10 kl 19.30
Fantastique

MALMÖ SYMFONIORKESTER
Marc Soustrot, dirigent
Ravel: Pavane över en död prinsessa
Debussy: Pelléas et Mélisande, svit
Berlioz: Symphonie fantastique

Boka biljetter till årets alla 5 Nallekonserter

Ännu en kull har vuxit upp i Malmö Konserthus och en ny generation barn har chansen att möta den stora musiken genom Nalle och hans 100 musikaliska kompisar i Malmö SymfoniOrkester ledna av dirigent P-O Johansson. Ta med gosdjuren och kom!

Biljettkassan 040-34 35 00/Köp direkt på mso.se

MALMÖ KONSERTHUS
TORSDAG 15 OKTOBER 2009 KL 19.30

SINFONIA SEMPLICE

MALMÖ SYMFONIORKESTER

OKKO KAMU dirigent

ELINA SIRONE piano

Marika Fältskog, konsertermästare

ROLF MARTINSSON (f 1956)
Concerto for Orchestra op 81 / 24 min
Con forza

*Molto espressivo; Feroce
Amabile e dolcissimo; Tumultuoso*

FRÉDÉRIC CHOPIN (1810-1849)
Pianokonsert nr 1 e-moll op 11 / 34 min
Allegro maestoso risoluto
Romance: Larghetto
Rondo: Vivace

PAUS

CARL NIELSEN (1865-1931)
Symfoni nr 6, "Sinfonia semplice" / 30 min
*Tempo giusto - Allegro passionato -
Lento, ma non troppo - Tempo 1
Humoreske. Allegretto
Proposta seria. Adagio
Thema med Variationer. Allegro*

OKKO KAMU dirigent

Karriären som dirigent har tagit Okko Kamu överallt i världen sedan han som 23-åring, nästan helt självlärd, vann Herbert von Karajan-tävlingen 1969 och som en del av priset fick göra en skivinspelning med Berlinfilharmonikerna för Deutsche Grammophon. Hans bana till musiker startade dock redan som 2-åring, då han påbörjade sina violinstudier. Fyra år senare, när han alltså bara var 6 år, kom han in vid Sibelius-Akademien. Som barn i en musikerfamilj, pappan var kontra- basist i Helsingforsfilharmonin, mamman var sångerska, både storebror och lillasyster spelade flitigt, omgavs livet och vardagen med musik. Kamarmusicerandet hade en central roll i familjen och det har

Foto: Kaapo Kamu

också lagt grunden till Okkos musikerskap. Han grundade Suhonenkvartetten 1965, som på sin tid var den enda turnerande finska kvartetten. Kamu valdes till förste konsertmästare vid Finlands Nationaloperas orkester som 20-åring, men han bestämde sig snart för att bli dirigent. Han har sedan varit chefsdirigent för Finska Radions Symfoniorkester, Helsingforsfilharmonikerna, Finlands Nationaloperas orkester, Holländska Radions orkester, Oslofilharmonikerna och Helsingborgs Symfoniorkester. Som gästande dirigent har han arbetat med de flesta orkestrarna världen över. Trots att han aldrig böjt sig för skivindustrins speciella krav har Kamu hunnit med runt 100 inspelningar för olika skivbolag.

De senaste åren har Okko Kamu varit sparsam med sina framträdanden. Han har behållit vissa åtaganden, bl a är han förste gästdirigent för Singapore Symfoniorkester. Kamu brukar också uppföra vännen och landsmannen Aulis Sallinenens operor. Dessutom fortsätter han samarbetet med de orkestrar, där han tycker "kemin bär särskild frukt".

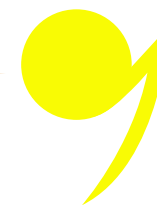
ELINA SIRONE piano

Elina Sirone, vinnare i nordic piano competition 2008

Elina Sirone är född i Riga, Lettland och började som 3-åring spela piano vid Emil Darzins Musikskola. Hon studerade där till 2001, främst för Ilze Juriksone och Dina Atte. Därefter följde studier vid Jazeps Vitols Lettiska Musikakademi med Lelde Paula och Ventis Zilberts som lärare och så småningom vid Musikhögskolan i Köln för professor Arbo Valdma. Elina har utöver piano också studerat orgelspel i sju år. Från hösten 2007 gick Elina två läsår på Musikhögskolan i Stockholm och på Edsbergs Musikhögskola med Mats Widlund, Per Lundberg och Mats Zetterqvist som lärare. I maj 2009 erhöll hon sitt solistdiplom. Elina blev under studietiden i Sverige särskilt intresserad av den svenska pianomusiken och vill gärna ha den på sin repertoar. Bl a skrev hon en master-uppsats om Wilhelm Stenhammar samt en artikel som publicerades i ett lettiskt kulturmagasin. Dessutom spelar hon förstås gärna hans pianomusik.

Hemma i Lettland, men även i andra länder, ger Elina Sirone solorecitaler, medverkar i kammar- musikkonserter och ackompanjerar sångare. I oktober 2007 vann hon i Internationella Vanna Spadafora-tävlingen i Rom och året därpå i Nordic Piano Competition, där en del av priset var en konsert med Malmö SymfoniOrkester - det framträdande vi får vara med om här ikväll. Elina har tidigare varit solist i Rachmaninovs Pianokonsert nr 2 med Sveriges Radios Symfoniorkester samt deltagit i Lyckå kamarmusikfestival och Trelleborgs Pianofestival.

ROLF MARTINSSON

Concerto for Orchestra

När jag blev utvald till Tonsättarfestivalen i Stockholms Konserthus 2008 fick jag den fantastiska möjligheten att under tio dagar få höra resultatet av tio års komponerande för orkester, jag upplevde det som en vändpunkt i mitt musikskapande. En skärningspunkt mellan dåtid och framtid. I den känslan skrev jag Concerto for Orchestra, som innehåller en mängd tematiska associationer till de flesta av mina orkestrala tidigare verk från och med Dreams (1995). Kortare och längre citat är skönljbara, men infogade på ett smidigt sätt i helheten. Concerto for Orchestra har tre kontrasterande satser. I första satsen omges en lugnare del av två dramatiska ytterdelar. Andra satsen, skriven endast för stråkorkester, inleds med en långsam del följt av en snabb. Även tredje satsen har denna form. När jag tog det konstnärliga beslut som resulterade i Dreams lämnade jag också bakom mig idén att till varje pris göra något helt nytt i varje enskilt verk. Jag tror att ett alltför stort fokus på originalitet kan motverka möjligheterna till att verkligen gå på djupet med ett material och en teknik, särskilt om man begränsar varje ny idé och teknik till ett enda verk, komponerat under en kortare period. Det har för mig varit en befrielse att gång på gång ha samma eller liknande utgångspunkt för komponerandet och tillåta mig odla och

fördjupa min egen "stil" under en längre tid. Concerto for Orchestra sammanfattar en sådan period i mitt komponerande. Verket, som beställdes av Kungliga Filharmoniska Orkestern i Stockholm, uruppfördes av KFO under ledning av Sakari Oramo den 6 november 2008 vid invigningskonserten till 2008 års tonsättarfestival på Stockholms Konserthus.

© Rolf Martinsson

Foto: Anders Åberg

Rolf Martinsson är en av Sveriges internationellt mest framförda tonsättare. Hans musik har de senaste åren spelats i en rad länder med konserter bl a i New York, Wien, Paris, London, Berlin, Prag, Madrid och Tokyo. Samarbetet med Håkan Hardenberger öppnade dörrarna mot den internationella scenen i slutet av 1990-talet efter uruppförandet av trumpetkonserten Bridge med Göteborgs Symfoniker och Neeme Järvi. Uruppförandet blev en omedelbar succé och Hardenberger har därefter framfört verket ett femtiotal gånger världen över, bl a i Berlin Philharmonie. Samarbetet med Christian Lindberg har också lett till internationella framföranden, såsom trombonkonserten Fairlight i Musikverein i Wien 2007. I mars 2009 uruppfördes Orchestral Songs till dikter av Emily Dickinson med Anne Sofie von Otter som solist, Malmö SymfoniOrkester och Vassily Sinaisky i DR-Byens konsertsal i Köpenhamn. Dagarna efter framfördes verket i Malmö och i Manchester. Martinsson samarbetar kontinuerligt med landets större orkestrar och svenska artister som Hans Pålsson, Mats Rondin, Magnus Båge och

Jan Stigmer. Framtida samarbeten är planerade med Martin Fröst, Malmö SymfoniOrkester och City of Birmingham Symphony Orchestra i en klarinettkonsert samt med Dan Styffe i en kontrabaskonsert beställd av Oslo Filharmoniska Orkester och Jukka-Pekka Saraste.

Foto: Anders Åberg

www.rolfmartinsson.com

FRÉDÉRIC CHOPIN

Pianokonsert nr 1

Chopins två pianokonsert är skrivna 1829-1830. De ligger alltså tidigt i hans produktion och de står på gränsen mellan hans studietid och professionella yrkesliv. Konserterna är också de första större verken i hans produktion som behållit en fast plats på repertoaren. Men Chopin trivdes aldrig riktigt med den klassiska konsertformen som uttrycksmedel eller med orkestern som medium för sina idéer. Efter 1830 fokuserade han, med enstaka undantag, enbart på solopianomusik. Här kom han att utveckla sin personliga stil med rötter i den polska folkmusikens melodiska vändningar och dansrytmer utan att känna sig begränsad av den klassiska traditionen. De båda pianokonserterna utgör dock ett viktigt steg i hans utveckling och de har behållit sin popularitet både bland pianister och hos publiken. Denna pianokonsert som är numrerad som den första är i själva verket Chopins andra, men de kom att bli kända i omvänd ordning.

Första pianokonserten, liksom syskonverket från året innan, är skriven i den "brilljanta" konsertform som kännetecknade många tonsättarens verk i övergången från klassicism till romantik. Den har sina rötter mer i Mozarts lyriska konsertform snarare än i Beethovens symfoniska och utvecklades av tonsättare som Weber, Hummel och John Field. Likaså märks infly-

tandet från den italienska bel canto-operan, med en sångbar högerhand som "solist" och en ackompanjerande "orkestral" vänsterhand i pianostämman. Senare utvecklade Chopin också ett harmoniskt innovativt tonspråk. Kanske var han den av de tidiga romantikerna som, före Liszt och Wagner, i störst utsträckning vidgade det tonala spektrat. Av detta märks dock ännu väldigt lite i pianokonserterna. E-mollkonsertens första sats inleds med en lång orkesterintroduktion med symfonisk bredd innan pianot gör entré, som en överraskande påhälsning från en annan dimension. Också fortsättningsvis tycks pianot och orkestern tillhöra två olika världar som sällan möts och samverkar, men det hindrar inte ett rikt melodiskt flöde, karaktäristiskt för Chopin. I andra satsen ville han, som han själv uttryckte det, förmedla den känsla man upplever "när man betraktar ett vackert landskap som uppväcker vackra minnen, t ex en vacker månskensnatt om våren". Sista satsen är ett rondo med kontrasterande teman som innehåller ett utåtriktat virtuost passagespel.

© Staffan Storm

CARL NIELSEN

Symfoni nr 6, "Sinfonia semplice"

Carl Nielsens sex symfonier är skrivna under en period av nära trettiofem år och omspanner ett anmärkningsvärt brett uttrycksregister. De tre första verken i serien präglas av optimism och livsglädje, medan symfonierna fyra och fem - skrivna i skuggan av första världskriget - innehåller större kontraster mellan ljus och mörker. Sjätte symfonin har ofta framstått som något gåtfull. Den är mer kammarmusikaliskt instrumenterad än de massiva monumentala båda föregående symfonierna och harmoniken rör sig i ett vitt fält mellan å ena sidan det visartade medan andra partier å andra sidan gränsar till det atonala. Verket påbörjades i augusti 1924 och slutförades 5 december 1925. Bara en vecka senare, 11 december, urupfördes verket vid en jubileumskonsert med anledning av Nielsens 60-årsdag tidigare under året.

Redan första satsens öppning med sitt avspända huvudtema markerar en tydlig skillnad gentemot de båda tidigare symfoniernas stämningsslag. Fugaton och kanonidéer antyder att Nielsen var på det klara med vad de unga tonsättarna under det klassicistiska och nybarockt orienterade 1920-talet var på väg - bort från romantiskt patos och mot större betoning av klar, linjär konstruktion. Också den traditionella fyrsatsiga dispositionen av sjätte symfonin vi-

sar på en förenkling och klassisk hållning, även här inte minst i jämförelse med fjärde och femte symfoniernas komplexa formuppbyggnad. I verket finns också inslag av tidstypisk ironi, kanske till och med färgad av viss bitterhet. Andra satsen kan ses som en musikalisk kommentar till nya trender under 1920-talet. Nielsen kommenterade själv: "I min nya symfoni har jag skrivit en stridslysten sats för små slagverksinstrument - triangel, klockspel och liten trumma, som träter, grälar och går ner sig i sin egen smak och sina egna nycker. Tiderna förändras. Vart är musiken på väg? Vad blir kvar? Vi vet inte alls! Denna tanke uttrycks i min 'Humoresk' ". Om verket som helhet noterade han att "i de första och tredje satserna berörs allvarliga ämnen, men som helhet försökte jag skriva en glad och livlig symfoni".

© Staffan Storm

